

prima instanță: R.Țurcan

instanța de apel: L. Popova, M. Moraru, A. Doga

Î N C H E I E R E

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de SC „Tintoreto-Trans” Societatea cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Tintoreto Trans” Societatea cu răspundere limitată către Biroul Vamal Chișinău privind anularea deciziei de regularizare nr.453 din 21 august 2013, adoptată împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2014, prin care cererea de apel depusă de Biroul vamal Chișinău a fost admisă, hotărîrea instanței de fond a fost casată integral, fiind adoptată o hotărîre nouă de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 05 septembrie 2013, SC „Tintoreto Trans” Societatea cu răspundere limitată s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Biroul Vamal Chișinău privind anularea Deciziei de regularizare nr. 453 din 21 august 2013.

Întru argumentarea cerințelor sale, reclamantul a invocat că, la 06 octombrie 2007, în baza declarației vamale nr.3027121532, a importat din Germania autovehicul pentru tracțiune uzat de tip Mercedes-Benz SZM Actros 1843/4X2, codul VIN-WDB9540331K737944, anul producerii 2002, în valoare de 522 164,65 lei, avînd destinația finală - aport la majorarea capitalului social al întreprinderii.

Reclamantul a indicat că, la momentul vămuirii autovehiculului, a beneficiat de facilitatea fiscală stabilită de art. 103 alin. (1) pct. 23 al Codului fiscal nr. 1163-XIII din 24 aprilie 1997 și art. 28 lit.q) al Legii nr. 1130-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, precum și normele reglementate prin hotărîrea Guvernului nr. 102 din 30 ianuarie 2007.

Ulterior, la data de 14 martie 2012 în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.12/03 din 12 martie 2012 a înstrăinat unitatea de transport persoanei fizice nerezident Odev Veli, cetățean olandez, fapt confirmat prin factura fiscală seria nr.JA0897863 din 14 martie 2012 contra sumei de 140 098,04 lei cu cota TVA 0%, iar la data de 14 martie 2012 a fost perfectată declarația vamală nr.302718915 în

regim de export de EX1: autovehicul pentru tracțiune uzat de tipul Mercedes Benz SZM Actros 1843/4x4, codul WIN-WDB9540331K737944, anul producerii 2002 cu valoarea de 140 098,04 lei în adresa destinatarului Odev Veli, str. Kabul 94, Gomrek, Afganistan.

Reclamantul a explicat că, la data de 21 august 2013, de către Biroul Vamal Chișinău a fost emisă decizia de regularizare nr. 453, conform căreia întreprinderea reclamantă urmează să achite suplimentar drepturi de import/export în mărime de 123 735,52 lei, inclusiv penalitatea. Menționează că nu este de acord cu decizia în cauză, deoarece procedura de majorare a capitalului social de către firmă a fost respectată întocmai, scopul final și anume - majorarea capitalului social a fost îndeplinit, capitalul social majorat menținându-se și în continuare după înstrăinarea autovehiculului, fapt care poate fi probat prin extrasul din registrul de stat al persoanelor juridice, invocând faptul că, marfa importată simultan a fost pusă în libera circulație și scoasă de sub supraveghere vamală, devenind proprietar cu drepturi depline.

Solicită reclamantul anularea deciziei de regularizare nr.453 din 21 august 2013 emisă de către Biroul Vamal Chișinău, ca fiind emisă contrar legii.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 19 decembrie 2013 a fost admisă acțiunea reclamantului, s-a anulat decizia de regularizare a Biroului Vamal Chișinău nr. 453 din 21 august 2013, ca fiind emisă contrar prevederilor legii (f.d.61-64).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2014 a admis apelul declarat de Biroul Vamal Chișinău, casată hotărârea instanței de fond, fiind pronunțată o hotărâre nouă prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SC „Tintoreto Trans” Societatea cu răspundere limitată către Biroul Vamal Chișinău privind anularea deciziei de regularizare nr.453 din 21 august 2013, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.95-98).

La 28 iulie 2014, recurentul SC „Tintoreto Trans” Societatea cu răspundere limitată a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 mai 2014, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea în vigoare a hotărârii instanței de fond.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, dat fiind faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a aplicat legea care trebuia aplicată, precum și a interpretat eronat legea.

Suplimentar a invocat, că prin prisma art. 135 alin. (1) Cod civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului, iar în contextul declarației vamale contestate, asupra unității de transport importate cu scopul majorării capitalului social, nefiind condiționată punerea în liberă circulație a mărfurilor și mijloacelor de transport, de îndeplinirea unor restricții, cerințe sau condiții, este evident că proprietarul are dreptul la libera înstrăinare a acestora.

Contrar, art. 155 alin. (1) lit. c) Cod fiscal, organul vamal nu a informat societatea că înstrăinarea mijloacelor fixe este posibilă doar cu acordul autorității vamale, sau despre existența a careva alte restricții, cerințe sau condiții.

Mai invocă, recurentul că la exportul mijlocului de transport anterior importat cu scopul majorării capitalului social, întreprinderea totalmente a respectat și

condițiile art. 39 Cod vamal, conform căreia exportul se efectuează cu condiția onorării drepturilor de export, respectării măsurilor de politică economică și îndeplinirii altor condiții prevăzute de lege. Or, organul vamal a recepționat declarația vamală de export și documentele însoțitoare pentru efectuarea procedurii de export și nefiind sesizate neconcordanțe sau erori a validat declarația vamală, acordând liberul de vamă.

La data de 18 septembrie 2014 intimatul Biroul vamal Chișinău a depus referință la cererea de recurs declarată, solicitând declararea recursului inadmisibil, dat fiind faptul că nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă al RM.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-au exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurenților, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcei contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3

judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentul SC „Tintoreto Trans” Societatea cu răspundere limitată poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul SC „Tintoreto Trans” Societatea cu răspundere limitată în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de SC „Tintoreto Trans” Societatea cu răspundere limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Vera Macinskaia

Dumitru Mardari